

Forum Ecclesiasticum

In Quo Jus Canonicum Universum, Librorum Ac Titulorum Ordine Per Quæstiones Et Responsa, Tam Canonistarum Veterum & Recentiorum, quàm Legistarum, in iis, quæ Utrique Juri, Canonico Et Civili Communia Sunt, Authoritate stabilita, Methodo clara & facili explanantur

Leuren, Peter

Moguntiae, 1720

Quæst. 299. Coram quo & qualiter probandum stuprator.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73982](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73982)

& in defectum etiam matris obligantur ad hoc avi, juxta *L. 4. §. 4. ff. de agnosc. Lib. 5. L. non quem admodum. ff. eod.* ut Barb. & Mol. apud Wiclt. n. 33. Et hæc de infantibus illegitimis alendis. De cætero enim de iis alendis, quò ad ulteriorem ætatem à patre secundum facultates, maximè si aliunde non habeant, unde vivant, constat ex jure canonico, quod quò ad hoc in utroque foro servandum, & deducitur ex *cir. c. cum haberes.* juxta quod etiam spiritibus præbenda alimenta, quibus etiam à patre ex æquitate canonica fieri posse moderatam dotationem & alimenta donari & legari, tradit Gail. *pract. obser. L. 2. obser. 88.* quem vide.

Quæst. 299. Coram quo & qualiter probandum stuprum?

1. **R**esp. Ad primum: Stuprum commissum à Clerico non nisi coram Judice ecclesiastico probandum; quia hic solus de eo cognoscit; commissum verò à Laico, tam coram Judice ecclesiastico, quam Laico; est enim mixti fori, ita, ut à Judice ecclesiastico cognosci & puniri possit, etiam poenâ carceris, vel aliâ corporalis, ut clarè probatur ex *c. 2. h. t.* cum Fagn. *ibid. n. 8. & 9.* dum ibi poenâ statuta stupro dicantur infligendâ ab Episcopo, & confirmatæ ex Trid. *Sess. 25. c. 3. de reform.* ubi, quòd Episcopus, aliùsve Prælati ecclesiastici possit etiam Laicos multâ pecuniariâ in delictis ecclesiasticis, & mixti fori punire. Judex tamen Laicus infligere nequit excommunicationem, aut in monasterium detrudere stupratorem, Pith. *h. t. num. 60.*

2. **R**esp. Ad secundum: Stuprum, sicut & simplex fornicatio, iisdem fere modis probari potest, quibus adulterium. Sufficiens & plenè non probatur per hoc, quòd juvenis & puella simul per vias & in via, per nemora ac sylvas sæpius convagari soliti, nisi alia indicia & adminicula concurrant, vel nisi desuper moniti, *c. tertio loco. de præsumpt.* Abb. *ibid. n. 4.* neque adhuc inducitur violenta præsumptio stupri aut fornicationis ex eo, quòd sæpe conveniant in loco obscuro, quin & in eodem lecto præsertim induti; cum sæpe contingat, ut non nisi oscula & turpes tactus absque intentione copulæ exerceant, Pith. *h. t. n. 63. in fine.* ex Gobat. *Theol. mor. c. 3. f. 2. n. 21.* Quòd si mulier dicat, se esse stupratam à Titio, is verò neget illam à se cognitam, non est standum nudæ assertioni etiam juratæ mulieris, sed aliâ ab ea afferendâ probatione, onus enim probandi incumbit affirmanti, non neganti, juxta *L. 1. ff. de prob. L. 2. c. eod.* & nullus testis in re sua propria esse potest, *L. nullus. ff. de testib. L. omnibus. c. eod.* testique uni, etsi alias idoneo non creditur, *c. licet. de testib.* si tamen intentionem suam probabilibus indiciis & conjecturis, non tamen sufficientibus ad plenam probationem roboravit, viro neganti imponendum juramentum purgatorium suæ innocentia, cui standum, arg. *c. significasti. h. t.* alioquin si actrix nihil omnino, ne præsumptivè quidem probavit, absolvendus est reus, etsi omnino nihil præstiterit probando, *c. ult. §. sanè, de jurejur.* & sic habere praxin in pluribus Episcopatibus, testatur Gobat, p. 2. *Alphab. matrimonial. n. 188.* si verò virgo communiter pro tali habita, asserat se tempore stupri fuisse virginem, stuprator autem id neget, ei probandum est contrarium, quia præsumptio stat pro puella, Abb. *in c. 1. h. t. n. 5.* Clarus *§. stuprum. n. 4.* Pith. *n. 61.* eò quòd, cum virginitas sit qualitas, quæ inest à natura, & nascatur cum persona, ei semper inesse præsu-

mat, donec contrarium à negante probetur, Mascard. *de prob. concl. 1237. n. 6. & 1410. num. 2.* Tusch. *v. stuprum.* Pacian. *L. 2. de prob. c. 2. n. 10.* Et hæc à fortiore, si fœmina id juramento confirmet, quamvis Pacian. *n. 1.* dicat, virgini asserenti de tempore stupri fuisse se virginem, credendum esse absque juramento ab ea desuper præstito, nisi tamen exigatur ab ea juramentum purgatorium sinistrae opinionis, quæ oritur ex præsentè stupro, ut Farin. *pr. crim. p. 5. q. 147. n. 135. & seq.* ubi tamen *n. 139.* addit, in hoc maximè attendendam esse qualitatem vitæ & morum puellæ, quæ, si sit malæ famæ, ita, ut non reputaretur pro virgine, nequidem standum illius juramento, cum præsumptio orta aliàs ex assertione jurata puellæ pro ea, tolli possit per conjecturas contrarias, seu signa inhonestatis & corruptionis, ut Menoch. *de præsumpt. L. 6. de præsumpt. 89. n. 4. & seq.* cum Farin. *l. c.* Quòd, si etiam puella asserens juratò, se tunc fuisse virginem, re ipsâ non fuisset virgo, tenetur in foro conscientia stupratori, non solum restituere dotem sibi propter stuprum adjudicatam, sed etiam expensas litis injustæ, cum talis sententia fundata in falsa præsumptione cesset, seu habeatur pro non lata, dum constat de veritate, Mol. *de just. r. 3. d. 104. n. 14.* quem citat & sequitur Pith. *cit. n. 61.* Idem est de muliere dicente se deceptam, & iniquis suasionibus ad stuprum seductam, dum falsò id dixit, ita, ut teneatur stupratori restituere in conscientia poenam sibi adjudicatam, quin & expensas litis, Mol. *l. c. n. 1.*

Quæst. 300. Quid sit incestus, & inter quas personas committatur?

1. **R**esp. Primò: Incestus est concubitus consummatus inter personas consanguineas, vel affines in eo gradu, in quo vi juris divini vel humani prohibentur, inter se contrahere matrimonium, id eoque dicitur abusus consanguineorum & affinium, *Can. Lex illa. 3. q. 1.* quod quandoque fieri solet prætextu matrimonii, contrahendo nuptias incestas, aliquando sine attentatione nuptiarum, Farin. *pr. crim. q. 149. n. 6.* Pith. *h. t. num. 64.* Estque hoc crimen gravius adulterio, *can. adulterii. 32. q. 7. L. si adulterium. §. 3. ff. ad Leg. Jul. de adulter.* præsertim si committatur inter ascendentes & descendentes, utpote, quod non tantum homines, sed & bruta averfant, testantur & ostendunt Aristoteles in *hystor. animal. L. 5.* Plin. *hystor. natur. L. 8. c. 46.* Boer. *decis. 310. n. 2.* & alii.

2. **R**esp. Secundò: Itaque jure divino committitur inter omnes ascendentes & descendentes per lineam rectam, ut inter patrem & filiam, inter avum & neprem, aviam & nepotem, jure humano inter consanguineos in linea laterali, seu transversa usque ad quartum gradum inclusivè, excepto primo gradu nimirum inter fratrem & sororem, in quo gradu fortè jure naturali prohibitum est matrimonium. Pari modo inter affines, excepto, quòd inter affines ex copula illicita committatur solum usque ad secundum gradum, prout restrinxit Trid. *Sess. 14. c. 4. de reform.* Barb. *ibid. n. 12.* Gutt. *99. can. L. 1. c. 23. n. 3.* & ita docent Sylv. *v. luxuria. q. 1.* Azor. *p. 3. L. 3. c. 9. q. 4.* Farin. *pr. crim. p. 5. q. 145. n. 5.* Zœl. in *comment. ad ff. ad L. Jul. de adult. n. 64.* Pith. *l. c.* Reiffenst. *h. t. n. 66.*

3. **R**esp. Tertio: Hinc è contra non committit incestum: Primo, qui peccat seu concumbit cum consanguinea & affine in quinto gradu. Secundò, qui cognoscit ex copula illicita affinem in tertio gradu, etsi jure veteri committeretur incestus peccando